

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321202285
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321202285.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci navrhovateľky: V. B., nar. X.X.XXXX, adresa trvalého pobytu V., A. XXXX/XG, zastúpená advokátom: Mgr. Peter Magdálík, adresa sídla Galanta, Vajanského 1520, proti odporcovi/osobe zodpovednej za zásahy do osobnostných práv navrhovateľky: K. F., nar. X.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu V., P.J. V. XXX/XX, zastúpený advokátom: Mgr. Štefan Slováčik, adresa sídla Nitra, Štefánikova trieda 33, o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 35C/30/2021-33 z 23. júna 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi/osobe zodpovednej za zásahy do osobnostných práv navrhovateľky (ďalej len „odporca“) nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 10 m. Túto povinnosť navrhovateľka žiadala uložiť aj vo vzťahu k maloletému dieťaťu X. F., nar. X.X.XXXX (vnuk navrhovateľky a syn odporcu), pričom o návrhu vo vzťahu k maloletému dieťaťu súd rozhodne v konaní vo veci samej vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 22P/101/2020 (konanie o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky), z ktorého bol návrh navrhovateľky vylúčený na samostatné konanie.

1.2.1 V konaní mal za osvedčené, že navrhovateľka je starou matkou maloletého X., ktorého otcom je odporca. Maloletý X. je t.č. v starostlivosti starej matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti.

1.2.2 Zo správ CPPR Šaľa vyplýva, že maloletý X. si vyžaduje osobitnú starostlivosť a prístup, aby fyzicky ako aj psychicky rástol (po emocionálnej ako i sociálnej stránke). Jeho vzťah s rodičmi je nestabilný, vyrastal v nestabilnom prostredí so zaťažujúcim až traumatizujúcim správaním sa rodičov, produkuje detské a nezrelé správanie. Maloletý X. prechováva negatívny postoj voči svojmu otcovi (odporcovi).

1.3 Vec právne posúdil ako nárok na bezodkladnú úpravu pomerov - uloženia povinnosti osobe zodpovednej za zásahy do osobnostných práv navrhovateľky nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 10 m podľa § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1 a ods. 2, § 328 ods. 1 a ods. 2, § 329 ods. 1 a ods. 2, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1 C.s.p. (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) v spojení s § 11 a § 13 ods. 1 O.z. (46/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a doplnení) a dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je nedôvodný.

1.4 Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že z predložených listinných dôkazov nemal osvedčené žiadne konkrétne útoky odporcu priamo voči navrhovateľke. Listinné dôkazy sa týkali len maloletého X., jeho psychického a fyzického vývoja a jeho vzťahu s odporcom, ktoré však pre toto konanie nie sú relevantné.

Navrhovateľka nepredložila žiadne dôkazy preukazujúce agresívne správanie (fyzické ani verbálne) odporcu voči navrhovateľke. Súd tak nemal jednoznačne osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, ako aj skutočnú oprávnenú a dôvodnú existenciu obáv navrhovateľky o svoju osobu, bezpečnosť či zdravie. Vyšetrovacie spisy OR PZ Šaľa a OO PZ Šaľa, na ktoré navrhovateľka poukazuje súdu predložené neboli, avšak tieto by preukazovali správanie sa odporcu voči dcére navrhovateľky a jej priateľovi, nie priamo navrhovateľke. Rovnako ani zo správ procesného opatrovníka nie sú zrejmé žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd tiež poukázal na obsah spisu sp. zn. 22P/101/2020 a zrejmé napäté a narušené vzťahy medzi navrhovateľkou a odporcom, to však nepovažoval za dostačujúce k obmedzeniu pohybu odporcu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia preto ako nedôvodný zamietol.

2.1 Takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie napadla riadnym a včasným odvolaním navrhovateľka s návrhom na zmenu nariadením neodkladného opatrenia v zmysle jej návrhu, alternatívne zrušenie uznesenia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vinniac súd prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam; skutkový stav neobstojí, pretože sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) C.s.p.).

2.2 Na odôvodnenie svojho odvolania uviedla, že sa nestotožňuje so záverom súdu o tom, že navrhovateľka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, keď nepredložila žiadne listiny preukazujúce agresívne správanie odporcu voči nej. Poukazuje na spisy OR PZ Šaľa a OO PZ Šaľa, na ktoré odkázala aj v podanom návrhu a žiadala súd o zabezpečenie týchto spisov. Tieto spisy sa netýkajú len dcéry navrhovateľky, ale aj samotnej navrhovateľky, trestné oznámenie podávala práve navrhovateľka z dôvodu konania odporcu voči nej. Tieto spisy zároveň obsahujú relevantné informácie pre posúdenie a rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ si súd nezabezpečil dané spisy a nepoznal ich obsah, jeho rozhodnutie sa javí ako predčasné.

2.3 V konaní pod sp. zn. 22P/101/2020 navrhovateľka opakovane žiadala o zabezpečenie lekárskeho správy psychiatra MUDr. D. B., následne už od spol. ANIMO, s.r.o., ktoré obsahujú skutočnosti týkajúce sa zdravotného (psychického) stavu odporcu a sú rozhodujúcimi skutočnosťami pre posúdenie návrhu navrhovateľky. Navrhovateľka nie je oprávnená zabezpečiť si tento dôkaz, preto žiadala súd, aby lekárske správy o zdravotnom stave vyžiadal.

2.4 Bez zabezpečenia a vykonania dôkazov, na ktoré poukazuje je napadnuté uznesenie predčasne vydané, pričom pokiaľ by súdu boli známe skutočnosti vyplývajúce zo spisov OO PZ Šaľa a OR PZ Šaľa, dospel by k opačnému záveru, a síce potrebe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami.

2.5 Záverom poukazuje na nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, keď súd prvej inštancie neuviedol z akého dôvodu nevykonal navrhované dôkazy.

3. Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C.s.p.), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou - navrhovateľkou (§ 359 a § 362 ods. 1 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 a § 357 písm. d/ C.s.p.), v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 C.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

5. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 35C/30/2021 je návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží povinnosť odporcovi nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 10 m. Súd prvej inštancie návrh navrhovateľky zamietol z dôvodu, že nemal osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keď navrhovateľka dôvodnosť obavy zo správania sa odporcu neosvedčila. Predmetom

odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas navrhovateľky s takýmito dôvodmi ako aj potreba vysporiadať sa s dôkazmi, ktoré odvolací súd obstaral, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

8.1 Pokiaľ ide o námietku o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza:

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

8.2 Podľa § 324 ods. 1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8.3 Podľa § 324 ods. 3 C.s.p., neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

8.4 Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8.5 Podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8.6 Podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (ods. 1). Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (ods. 2).

8.7 Podľa § 330 ods. 1 C.s.p., súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

8.8 Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe (ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie). Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovieť návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybné preukázaný.

Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia.

8.9 Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

8.10 Zo skutkového stavu osvedčeného pred súdom prvej inštancie ako aj z údajov v príslušnom súdnom registri vyplýva, že navrhovateľka je starou matkou maloletého dieťaťa X. F., nar. X. T. XXXX, ktorého otcom je odporca. Maloletý X. bol uznesením Okresného súdu Galanta č.k. 22P/101/2020-63 zo dňa 6. augusta 2020, právoplatným dňa 3. septembra 2020 dočasne zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky ako starej matky, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, ktoré konanie prebieha na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 22P/101/2020. Konanie vo veci samej doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Styk otca s maloletým X. bol upravený uznesením Okresného súdu Galanta č.k. 22P/101/2020-252 zo dňa 21. januára 2021 v spojení s uznesením tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 11CoP/21/2021-388 tak, že otec (odporca) je oprávnený dočasne stretávať sa s maloletým X. každú párnú sobotu v mesiaci od 14:00 hod. do 16:00 hod. s tým, že si maloletého prevezme v určený čas pred bytom starej matky a po skončení styku maloletého na tom istom mieste starej matke odovzdá.

8.11 Pokiaľ ide o samotný návrh navrhovateľky, z obsahu spisu bolo zistené, že navrhovateľka sa totožnej povinnosti (nariadenia neodkladného opatrenia uložením povinnosti odporcovi zákazu priblíženia sa na vzdialenosť kratšiu ako 10 m) domáhala aj vo vzťahu k maloletému X., o ktorom bolo medzičasom rozhodnuté, a to uznesením Okresného súdu Galanta č.k. 22P/101/2020-475 zo dňa 23. júna 2021 tak, že návrh navrhovateľky súd zamietol ako nedôvodný.

8.12 Odvolací súd po preskúmaní celého obsahu spisu, oboznámením sa s vyšetrovacími spismi OR PZ Šaľa ako aj obsahom uznesenia Okresného súdu Galanta č.k. 22P/101/2020-475 zo dňa 23. júna 2021 (ktorým totožný návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia súd zamietol) má za to, že v danom prípade súd prvej inštancie posúdil návrh navrhovateľky v zmysle vyššie uvedeného a tak jeho právne posúdenie veci je potrebné považovať za správne. Správnym je potom aj jeho záver, že nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami nariadením neodkladného opatrenia v zmysle návrhu navrhovateľky.

8.13 Opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) až h) C.s.p. sú opatrenia v záujme ochrany jednotlivca v situácii, kedy existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jeho život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom takéhoto zásahu je zabránenie akejkoľvek forme násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrasovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností sú determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu ad hoc. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekáarskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (napr. v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného je podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená.

9. Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila pretrvávajúcím strachom z odporcu, ktorý sa dopustil násillného konania voči dcére navrhovateľky (ako matky spoločného dieťaťa s odporcom) ako aj vyhrážkami, ktoré v presne neuvedený čas odporca adresoval navrhovateľke. Na osvedčenie tvrdení navrhovateľka navrhla zabezpečiť ako dôkaz vyšetrovacie spisy OR PZ Šaľa, ktoré majú osvedčiť agresívne správanie sa odporcu a potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Odvolací súd si navrhovateľkou špecifikované vyšetrovacie spisy zabezpečil, avšak aj po preskúmaní ich obsahu rovnako ako súd prvej

inštancie konštatuje, že v danom prípade nebola potreba uložiť odporcovi povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke.

10. Pokiaľ ide o vyžiadané vyšetrovacie spisy, incident zo dňa 3. apríla 2021, ktorý navrhovateľka opisuje je vedený OR PZ Šaľa pod č. ORPZ-SA-OPDP2-55/2021-P ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49/1d zákona č. 372/1990 Zb. zákon o priestupkoch, pričom konanie bolo ukončené dňa 6. apríla 2021 postupom podľa § 60/3d zákona č. 372/1990 Zb., a to predložením správy o výsledku objasňovania priestupku na jeho prejednanie Okresnému úradu v Šali, odbor všeobecnej a vnútornej správy. Pokiaľ ide o druhé trestné oznámenie podané navrhovateľkou pre vyhrážky adresované jej odporcom, toto konanie je vedené OR PZ pod č. ČVS:ORP-53/SA-SA-2021, pričom rovnako aj v tomto konaní bola vec postúpená Okresnému úradu Šaľa, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkovej agendy, nakoľko výsledky vyšetrovania preukázali, že v danom prípade nejde o trestný čin, ale o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu § 49/1d zákona č. 372/1990 Zb. zákon o priestupkoch.

11. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že konanie odporcu nebolo orgánmi činnými v trestnom konaní kvalifikované ako trestný čin, ale ako priestupok, z čoho je zrejmé, že išlo o konanie menej závažného charakteru. V jednom prípade síce išlo o fyzické napadnutie druhej dcéry navrhovateľky, uvedené však nijako nenasvedčuje tomu, že by navrhovateľka bola konaním odporcu ohrozená na živote alebo zdraví, pretože toto konanie nesmerovalo priamo voči nej. Pokiaľ ide o verbálne vyhrážky, tieto bez akýchkoľvek ďalších či už verbálnych alebo neverbálnych útokov zo strany odporcu nemôžu odôvodňovať uloženia zákazu priblíženia sa k navrhovateľke. Do tretice ani navrhovateľkou predložené listiny (správa z CPPR a správa o psychologickú starostlivosťi maloletého Patrika) nezakladajú dôvodnosť vyhovievania jej návrhu. Z týchto listín (okrem anamnézy zdravotného stavu maloletého) síce vyplýva, že maloletý vyrastal v disharmonickom prostredí zapríčinenom správaním rodičov, nijako neodôvodňujú nutnosť uloženia povinnosti odporcovi nepribližovať sa k navrhovateľke.

12. Navrhovateľka okrem incidentu, kedy mal odporca fyzicky napadnúť druhú jej dcéru a adresovaných vyhrážok svoj návrh neosvedčila žiadnymi inými skutočnosťami. Pokiaľ ide o vyhrážky, neuviedla, kedy sa mal odporca navrhovateľke vyhrážať, za akých okolností k takémuto konaniu malo dôjsť, či odporca skutočne vykonal aktivitu s cieľom ich naplnenia, či k takémuto konaniu došlo opakovane, prípadne v akom časovom intervale. Na tomto mieste je nutné podoznieť, že pokiaľ by súd mal uvažovať o správaní odporcu ako potenciálnej hrozbe pre navrhovateľku v dôsledku vyhrážok, muselo by ísť o vyhrážky takej „intenzity“ a „kvality“, ktoré by objektívne (nielen subjektívne v predstave navrhovateľky) boli spôsobilé vzbudiť obavu z ich uskutočnenia. Takáto obava z nateraz osvedčených skutočností nevyvstala, čo napokon potvrdzuje aj skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní nekvalifikovali konanie odporcu ako trestný čin, pretože závažnosť takéhoto konania odporcu nebola významná.

13. Odvolací súd tak v danej veci nemal osvedčené také ohrozenie života, zdravia, telesnej či duševnej integrity navrhovateľky, ktoré by odôvodňovalo nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Pokiaľ ide o návrh navrhovateľky na zabezpečenie lekárskej správy o zdravotnom stave odporcu, odvolací súd nateraz nepovažoval za nevyhnutné tieto údaje vyžiadať a oboznamovať sa s nimi. S poukazom na vyššie uvedené je síce zrejmé, že odporca sa v ostatnom čase dopustil protiprávneho konania (ktoré však zakladalo priestupkový postih, nie vznesenie obvinenia), avšak to, či je pre navrhovateľku, resp. spoločnosť ako takú nebezpečný nie je možno vyvodiť výlučne z lekárskej správy. Takýto záver možno urobiť až po vykonaní znaleckého skúmania, ktoré nemôže byť realizované v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).